

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 16-го Сентября.—1847—Wilno. WTOREK, 16-go Września.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Сентября.

Государь Императоръ, съ Ея Императорскимъ Высочествомъ Великою Княгинею Маріею Николаевною, съ 1-го на 2-е Сентября, изволилъ выѣхать изъ Царскаго села по Московскому шоссе, и прибылъ, въ вождельномъ здравіи, въ Москву 3-го числа сего мѣсяца, въ 3½ часа по полудни.

4-го Сентября, въ 11-ть часовъ утра, Государь Императоръ изволилъ быть въ Успенскомъ Соборѣ, а оттуда по вновь строящемуся Дворцѣ и, по обозрѣніи производимыхъ въ ономъ работъ, Его Величество изволилъ произвести на Театральной Площади смотръ двумъ баталіонамъ 2-го Учебнаго Карabinернаго Полка и одному баталіону Московскаго Кадетскаго Корпуса, коихъ Его Величество нашель въ отличномъ видѣ и превосходномъ состояніи по фронту; по окончаніи же означеннаго смотра, Его Величество благоудно было вторично обозрѣвать вновь строящеся здание Дворца и прилегающую къ оному Боровицкую Башню, въ коей устраивается церковь. Въ тотъ же день Государь Императоръ изволилъ осматривать сооружаемый храмъ во имя Христа-Спасителя.

5-го Сентября, въ 11 часовъ утра, Его Императорское Величество изволилъ произвести на Ходыньскомъ Полѣ смотръ войскамъ, собраннымъ при городѣ Москвѣ, и вѣшелъ ихъ въ отличномъ порядкѣ и превосходномъ видѣ. Того же числа, въ 5 часовъ по полудни, Его Величество благоволилъ выѣхать изъ Москвы по тракту къ Орлу.

Въ Московскомъ Городскомъ Листкѣ напечатано, что въ Понедѣльникъ, 1-го Сентября, въ 4-мъ часу пополуночи, изволили прибыть въ Москву Ея Императорское Высочество Великая Княжна Марія Максимиліановна, и въ 12-мъ часу, Его Императорское Высочество Герцога Максимиліана Лейхтенбергскій.

Указъ Господину Министру Финансовъ.

Для покрытія части расходовъ, предстоящихъ въ 1847 году по устройству С.-Петербурго-Московской желѣзной дороги, признавъ нужнымъ, изъ числа назначенныхъ на сей предметъ Указомъ, даннымъ Правительствующему Сенату въ 21-й день Января сего года, четырехъ разрядовъ билетовъ Государственнаго Казначейства, а именно VIII, IX, X и XI, въ три милліона рублей серебромъ каждый, разрѣшить выпускъ послѣдняго изъ сихъ разрядовъ, а именно XI,

WІADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 9-go Września.

ЦЕСАРЪ JEГО МОЩЬ, з JEJ ЦЕСАРСКОЮ WYSOKOŚCIĄ WIELKĄ KSIĘŻNĄ MARYĄ NIKOLAJEWNĄ, z 1-go na 2-gi Września, raczył wyjechać z Carskiego Siola traktem Moskiewskim, i przybył, w pożądanem zdrowiu, do Moskwy, d. 3-go tego miesiąca, o godz 3½ po południu.

Dnia 4-go Września, o godz. 11 ej rano, CESARZ JEГО МОЩЬ raczył być w Soborze Uspenskim, a ztamąd w nowo-budującym się Pałacu, i po obejrzeniu wykonywanych w nim robot, JEГО ЦЕСАРСКА МОЩЬ raczył odbyć, na placu Teatralnym, przegląd dwóch batalionów 2-go Naukowego Karabinierskiego Półku, i jednego batalionu Moskiewskiego Korpusu Kadetów, które JEГО ЦЕСАРСКА МОЩЬ znalazł we wzorowym stanie i w wybornej postawie się we froncie. Po skończeniu rzeczonego przeglądu, podobalo się JEГО ЦЕСАРСКИЕJ МОЩИ oglądać powtórnie nowo-wznoszącą się budowę Pałacu i przyległą mu Borowicką Basztę, w której urządzi się cerkiew. Tegoż dnia CESARZ JEГО МОЩЬ raczył oglądać budującą się świątynię, pod imieniem Chrystusa-Zbawiciela.

Dnia 5-go Września, o godz 11 rano, JEГО ЦЕСАРСКА МОЩЬ raczył odbyć na Chodynkiem Polu przegląd wojsk, zebranych pod miastem Moskwa, i znalazł je we wzorowym porządku i wybornym stanie. Tegoż dnia, o godz. 5 po południu, JEГО ЦЕСАРСКА МОЩЬ, raczył wyjechać z Moskwy traktem do Orła.

W Moskiewskij Miejskiej Gazecie piszą, iż w Poniedziałek, 1-go Września, o godz. 5 po południu, raczyli przybyć do Moskwy JEJ ЦЕСАРСКА WYSOKOŚĆ WIELKA KSIĘŻNICZA MARYA MAXYMILIANOWNA, a o godz. 12, JEГО ЦЕСАРСКА WYSOKOŚĆ KSIĘŻĘ MAXYMILIAN LEUCHTENBERGSKI.

UKAZ P. MINISTROWI SKARBU.

Dla pokrycia części wydatków, przewidywanych na rok 1847 z powodu budowy St. Petersburgsko-Moskiewskiej drogi żelaznej, uznawszy za rzecz potrzebną, z liczby przeznaczonych na ten przedmiot Ukazem, danym Rządzącemu Senatowi d. 21 Stycznia roku teraźniejszego, czterech seryi biletów Podskarbstwa Państwa, to jest VIII, IX, X i XI, każdą na trzy miliony rubli srebrem, dozwolić puścić w obieg ostatnią z tych seryi, to jest XI, naznaczając termin liczenia od niej procentów od 1

съ назначеніемъ срока теченія процентовъ по оному съ 1-го Сентября 1847 г., Повелѣваю вамъ учинить по сему предмету надлежащія распоряженія и донести о томъ Правительствующему Сенату для опубликованія.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Петергофъ,
8-го Августа 1847 года.

Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 30 Августа, Попечитель Виленскаго Воспитательнаго Дома (Младенецъ Исусъ), Коллежскій Советникъ *Вялоцкій*, Всемилостивѣйше пожалованъ, за выслугу лѣтъ, Статскимъ Советникомъ, со старшинствомъ съ 18 Июля 1845 года.

Память сраженій, происходившихъ подъ Краснымъ 3-го, 4-го, 5-го и 6-го Ноября 1812 года, и побѣдъ, одержанныхъ Русскою Арміею надъ повелителемъ Европы, ознаменована сооруженіемъ, по Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА повелѣнію, памятника на Лосменской Горѣ. Исполненіе Монаршей мысли произведено, по порученію Г. Министра Финансовъ, подъ распоряженіемъ Предсѣдателя Смоленской Казенной Палаты, Дѣйствительнаго Статскаго Советника *В. Н. Колковскаго*, и для открытія памятника, по Высочайшему повелѣнію, было назначено 21-е Мая нынѣшняго года.

Памятникъ устроенъ изъ чугуна, въ Византійскомъ готическомъ вкусѣ, вышиною съ курганомъ, платформою и крестомъ, въ 36 арш. По сторонамъ изсѣчены надписи, съ позолоченными литерами. На передней: „*Битва, при Красномъ 3, 4, 5 и 6 Ноября. Пораженіе Нея.*“ На задней: „*Взято въ плѣнъ непріятели 26,000 человекъ; отбито 116 орудій.*“

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Триестъ, 7 Сентября.

Король Пруссій прибылъ въ сей городъ въ Воскресенье въ полдень и въ тотъ же день, въ 11 часовъ вечера отправился моремъ въ Венецію. Во время своего пребыванія здѣсь Е. В. въ сопровожденіи знатнѣйшихъ здѣшнихъ особъ, осматривалъ примѣчательности города и входилъ во все подробности.

Пештъ, 2 Сентября.

Здѣсь и въ Офенѣ продолжаютъ празднества, по случаю пріѣзда Его Высочества эрцгерцога Стефана. 30 Августа представлялись Его Высочеству офицеры арміи и главнаго штаба, а 31 числа, гражданскіе чины и депутаціи разныхъ сословій. Въ тотъ же день, вечеромъ, эрцгерцогъ посѣтилъ народный театръ, гдѣ привѣтствованъ былъ радостными восклицаніями публики.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 6 Сентября.

Король ѣздилъ вчера въ Нельи, посѣтилъ тамъ новое народное училище, а потомъ возвратился въ Сень-Клу.

— *Union Monarchique* пишутъ, что въ слѣдствіе бывшаго третьяго дня совѣщанія у Королевы Христины, въ ея дворцѣ *de Courcelles*, по полученіи депеши отъ генерала Нарваэа, отправлены къ нему значительныя суммы и векселя, которые могли бы ему доставить возможность, ожидать новыхъ событій. Въ журналѣ *Presse* пишутъ, что всевозможныя мѣры будутъ приняты, чтобы удалити отъ лица Королевы генерала Сerrano и Г. Саламанку.

— Въ этомъ же журналѣ объявляютъ, что могутъ сообщить подробно все то, что произошло между Королевою Изабеллою и генераломъ Нарваэомъ, относительно образованія новаго кабинета. Нарваэъ посовѣтовалъ прежде съ начальниками партіи модератовъ, предложилъ Королевѣ именный списокъ лицамъ, долженствовавшимъ поступити въ составъ новаго кабинета. Королева обѣщала дать отвѣтъ 29 ч. въ 12 часовъ ночи.

Września 1847 r. Rozkazuję wam wydać w tój mierze stosowne rozporządzenie i zawiadomić o tёмъ Rządzący Senat dla podania do powszechnej wiadomości.

Na oryginalne własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

W Peterhofie,
8-go Sierpnia 1847 roku.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, d. 30-go Sierpnia, Opiekun Wileńskiego Domu Podruchków (Dzieciątka Jezus), Radca Kollegialny *Białocki*, mianowany, za wystugę lat, Radcą Stanu, ze starszeństwem od d. 18 Lipca 1845 roku.

Паміятка битвъ, заслѣхъ подъ Краснымъ (въ губ. Смоленскій) д. 3-го, 4-го, 5-го и 6-го Listopada 1812 roku, tudzież zwycięstw odniesionych przez armią Rosyjską nad rozkazodawcą Europy, utwaloną została wystawieniem, z Najwyższego rozkazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, pomnika na górze Łosmeńskiej. Wykonanie myśli Monarszej odbyło się, z polecenia P. Ministra Skarbu, pod rozrządzeniem Prezesa Izby Skarbowej Смоленскій. Rzeźwistego Radcy Stanu *Kolkowskiego*, a na odsłonięcie pomnika, z rozkazu Najwyższego, przeznaczony był dzień 21-szy Maja r. b.

Pomnik odlany z żelaza, w stylu Bizantyńskim gotyckim, ma wysokości, wraz z pagórkem, platformą i krzyżem, 36 arszynów. Z dwóch stron położone są pozłacanemi literami napisy. Z przodu: „*Bitwa pod Krasnem 3, 4, 5, i 6 Listopada. Porażenie Neja.*“ — Z tyłu: „*Wzięto w niewolę 26,000 nieprzyjacielskiego żołnierzo, zabrano 116 dział.*“

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.

Tryest, 7 września.

J. Kr. Mość Król Pruski przybył do naszego miasta w Niedzielę, o południu, i tegoż samego dnia o 11-jej wieczorem odplynał do Wenecyi. Podczas pobytu, J. K. M. zwiedził, w towarzystwie najznakomitszych tutejszych osób, osobliwości miasta, i wypytywał się o wszystko szczegółowo.

Peszt, 2 września.

Tak tutaj, jak i w Budzie, trwają nieprzerwano uroczystości, z powodu przybycia J. C. W. Arcy Xięcia Stefana. Dnia 30 z. m. przedstawiali się J. C. W. oficerowie i sztab wojska, d. 31-go zaś władze cywilne i rozmaite deputacje. Tegoż dnia, wieczorem, Arcy Xięże znajdował się w teatrze narodowym, gdzie przez zgromadzoną publiczność okrzykami radości został przyjęty.

F R A N C J A.

Paryż, 6 września.

Król wyjeżdżał onegdaj do Neuilly, zwiedził tam nową szkołę gminy, a następnie powrócił do St. Cloud.

— *Union Monarchique* donosi, iż w skutku narad, jakie odbyto onegdaj u Królowej Krystyny, w pałacu de Courcelles, po nadejściu depeszy od Jenerała Narvaez, wysłano dlań znaczne summy i wexle, któreby mu podały sposobność oczekiwania dalszych wypadków. Według artykułu dziennika *Presse*, wszelkie starania mają być odłożone, aby usunąć od boku Królowej Jenerała Serrano i P. Salamanca.

— Tenże dziennik oświadcza, że jest w stanie opowiedzieć dosłownie co zaszło między Królową Izabellą i Jenerałem Narvaez względem utworzenia nowego gabinetu. Narvaez porozumiał się z naczelnikami stronnictwa Moderatów, przelożył Królowej listę osób, któreby się chciał otoczyć. Królowa przyrzekła dać odpowiedź d. 29 o g. 12-jej w nocy. Na kwadrans przed północą, Jenerał Narvaez znajdował się już w pałacu, i gdy Królowa w kilka

За четверть часа до полуночи, генерал Нарваэз находился во дворце и Королева, через несколько минут, прибывши из театра, имѣлась и послѣдующий разговоръ:

— Не угодно ли Вашему Королевскому Величеству объявить мнѣ свое постановление? — Что! постановление? да я на представленномъ вами спискѣ нашла однихъ только своихъ враговъ. — Имена, находящіяся въ семь спискѣ, принадлежать лицамъ, извѣстнымъ своею приверженностию къ престолу и преданностию къ Ваш. Корол. Величеству. — А я вамъ говорю, что большаго частию они мои враги. — Въ такомъ случаѣ, не благоугодно ли будетъ сдѣлать Вашему Величеству выборъ и указать мнѣ тѣхъ людей, присутствие коихъ въ кабинетѣ было бы для васъ болѣе приятнымъ. — Я всѣхъ наравнѣ отвергаю, и хочу пригласить прогрессистовъ. — Ваше Кор. Величество, вѣроятно опустили изъ вида что прогрессисты по преданію, положенію и системѣ суть опаснѣйшіе враги престола и противники его преимуществъ. — Я ничего не забываю; таково мое постановление, впрочемъ въ самыхъ дурныхъ обстоятельствахъ я удержу настоящее министерство. — Ваше Кор. Величество дозволите мнѣ сдѣлать замѣчаніе, что не было нужды приглашать меня изъ Парижа. — Не я васъ приглашала. — Слѣдовательно порученіе мое кончено? — Да, совершенно кончено, и можете удалиться.

Въ то же время, во дворецъ Королевы собранъ былъ министерскій совѣтъ. Нарваэз отправился туда въ такомъ расположеніи духа, которое легко угадать, и рассказавъ разговоръ съ Королевою, удалился, бросивъ проищательный взглядъ на Саламанку, который будучи поддерживаемъ г-мъ Бульверомъ, употреблялъ всѣ мѣры съ 7 часовъ до полуночи, чтобы овладѣть умомъ Королевы, въ чемъ, по видимому, онъ и успѣлъ совершенно.

— Съ удивленіемъ замѣчаютъ, что *Journal des Déb.* не сообщаетъ никакихъ извѣстій изъ Испаніи, тогда какъ въ *La Presse* обнародываютъ столь важныя новости какъ предъидущая.

— Утверждаютъ, что генералъ Амелтлеръ получилъ отъ испанскаго правительства дозволеніе возвратиться въ Испанію. Этотъ генералъ и его другъ Примъ, считаются начальниками прогрессистовъ въ Каталоніи.

— Изъ Орана отъ 25-го Августа пишутъ: „По послѣднимъ донесеніямъ изъ Марокко, полагаютъ можно, что въ скоромъ времени начнутся непріятельскія дѣйствія между войсками Абд-эль-Кадера и Мароккескаго Султана. Многочисленные отряды послѣдняго собираются въ Таццу, куда лично отправился и Султанъ Абд-эль-Раманъ; онъ прибылъ въ Рабатъ, гдѣ входитъ уже одинъ изъ сыновей его. Изъ всего этого можно заключать, что дѣла въ Марокко будутъ имѣть рѣшительный результатъ. Абд-эль-Кадеръ, съ своей стороны дѣлаетъ большія приготовления, вовсе не заботясь о послѣдствіяхъ войны. У него есть деньги и всякіе припасы; войско его хорошо обучено и предано ему совершенно, а притомъ и жители расположены къ нему; однако онъ не рѣшится вступить на генеральное сраженіе; зналъ о томъ, что Султанъ Абд-эль-Раманъ послалъ противъ него многочисленную армію, онъ, кажется, намѣренъ безпокоить Мароккскія войска днемъ и ночью, и вступать въ небольшія стычки до тѣхъ поръ, пока не представится случая дать генеральное сраженіе. Притомъ онъ рассчитываетъ на побѣги мароккскихъ войскъ.“

(Въ Берлинѣ получено телеграфическое извѣстіе изъ Колоніи, отъ 11-го Сентября, что Абд-эль-Кадеръ разбилъ мароккскія войска, и находится на пути въ Фезъ).

7 Сентября.

Вчерашняго числа происходило въ Сень-Клу совѣщаніе министровъ, подъ председательствомъ Короля. Морской министръ прибылъ на это совѣщаніе изъ Рамбулье.

— По извѣстіямъ изъ Тулона, Французскіе военныя корабли, находившіеся въ последнее время при Тунисѣ, а именно: ливійные *Jena* и *Jupiter*, и парусный фрегатъ *Magellan*, получили приказаніе присоединиться къ флоту адмирала Трегуара въ Неаполь. Въ Тунисѣ господствовало совершенное спокойствіе. О дальнѣйшемъ назначеніи этого флота носились разныя слухи.

— Говорятъ, будто бы получено здѣсь изъ Мадрида извѣстіе, что Нарваэзъ убитъ на дуэли генерала Сerrano.

чвилъ потѣмъ зъ widowiska przybyła, następująca miała z nim rozmowę:

— „Czy W. Kr. Mość raczysz mi objawić decyzją, jaką powzięłaś? — Co? decyzją, jaką powzięłaś? kiedy na liście, którą mi przelożyłaś, znalazłam tylko samych moich nieprzyjaciół. — Nazwiska, które ją składają, należą wszystkie do ludzi znanych ze swego przywiązania do tronu i przez swe poświęcenie się dla W. Kr. Mości. — Powtarzam ci, że po większej części są to moi nieprzyjaciele. — W takim razie, racz W. Kr. Mość zrobić wybór i wskazać mi tych, których obecność w gabinecie byłaby Jej najprzyjemniejszą. — Wszystkich zarówno odpycham, i chcę kazać przywołać progressistów. — W. K. Mość zapewne zapominasz, że progressiści są z tradycyi, położenia i systemu najniebezpieczniejszymi nieprzyjaciółmi Jej tronu i przeciwnikami jego prerogatyw. — Ja nic nie zapominam; takie jest moje postanowienie, a w najgorszym razie zatrzymam terazniejsze ministerstwo. — W. Kr. Mość pozwole mi raczy uczynić uwagę, że nie było potrzeby przyzywać mnie z Paryża. — To nie ja ciebie przyzywałam. — A więc moja misja jest skończona? — Zupełnie skończona i możesz się oddalić.“

W tymże samym czasie Rada Ministrów zgromadzona była w pałacu Królowej. Narvaez udał się tam z usposobieniem łatwym do odgadnięcia, a opowiedziawszy rozmowę z Królową, oddalił się, rzuciwszy znaczące spjrzenie na P. Salamancę, który silnie przyłgnięty do swego ministerstwa i wspierany przez P. Bulwer, używał wszelkich środków od godz. 7 do północy, aby owładnąć umysł Królowej, co, jak się zdaje, powiodło mu się zupełnie.

(Ob. HISPANIA).

— Z zadziwieniem czynią uwagę, że *Journal des Débats* nie udziela żadnej wiadomości z Hiszpanii, podczas gdy *La Presse* ogłasza nowiny takiej wagi, jak poprzednia.

— Generał Amettler miał otrzymać od rządu hiszpańskiego pozwolenie powrotu do Hiszpanii. Ten Generał i jego przyjaciel Prim, uważani są za naczelników progressistowskich w Katalonii.

— Donoszą z Oranu pod d. 25 sierpnia: „Najświeższe doniesienia z Marokko każą się spodziewać, że wkrótce rozpoczną się kroki nieprzyjacielskie pomiędzy wojskami Abd-el-Kadera i Cesarza Abd-el-Rhamana. Liczne wojsko ściągnę się do Tazzy, a Cesarz, udając się do tego miasta, gdzie się już jeden z jego synów znajduje, przybył do Rabat. Z tego wszystkiego wnosić można, że stan rzeczy w Marokko stanowczy przybierze obrót. Abd-el-Kader ze swjej strony, czyni wielkie przygotowania, zgoda się nie troszczyć o wypadek wojny. Ma pieniądze i zapasy, wojsko dobrze wyćwiczone i całkiem mu oddane, a wreszcie przychylność ludu za sobą; wszakże nie myśli od razu staczać stanowczej bitwy; wiedząc owszem, że Cesarz Abd-el-Rhaman liczne przeciwko niemu wysłał wojsko, zdaje się mieć na celu, aby je naprzód dzień i noc niepokoić i małe staczać utarczki, nim upatrzy stosowną chwilę do wydania mu walnej bitwy. Spodziewa się też znacznej dezercyi w wojsku Marokkańskim.“

(W Berlinie otrzymano z Kolonii wiadomość telegraficzną z d. 11 września, że Abd-el-Kader rozgromił wojska Marokkańskie, i jest w drodze do Fezu.)

Dnia 7 września.

Dnia wczorajszego odbyła się w St. Cloud narada Ministerjalna, pod przewodnictwem Króla. Minister marynarki przybył na tę naradę z Rambouillet.

— Według doniesień z Tuluzy, wojenne okręty Francuzkie, które się w ostatnim czasie przy Tunis znajdowały, a mianowicie liniowe: *Jena* i *Jupiter*, oraz fregata parowa *Magellan*, otrzymały rozkaz połączenia się z flotą Admirala Trehouart, w Neapolu. W Tunis panowała zupełna spokojność. O dalszém przeznaczeniu tej floty biegły rozmaite pogłoski.

— Z Madrytu nadejść tu miała wiadomość, że Narvaez zabił w pojedynku Generała Serrano.

— Военный министр назначил комиссию, которая должна сделать розыск относительно доноса Г. Варнери.

— Въ *Courrier fr.* напечатана статья, въ которой маршала Сульта и быв. военного министра, Г. Моде-на Сень-Юна, обвиняютъ въ подкупѣ.

— Маршалъ Сультъ, находящійся въ своемъ имѣ-нии Сультбергъ, опасно заболѣлъ.

— На прошлой недѣлѣ скончался перъ Франціи, генераль-лейтенантъ Буркъ, одинъ изъ знатнѣйшихъ офицеровъ времени имперіи. Ему было отъ роду 75 лѣтъ.

— Извѣстный сочинитель романовъ Г. Бальзакъ, предпринялъ путешествіе въ южную Россію, черезъ Галицію и Подольскую губернію.

8 Сентября.

Принцъ Омальскій въ скоромъ времени отпра-вится въ Алжиръ; всѣ приготовления къ отъѣзду его уже окончены. Преобразование гражданскаго управле-нія въ трехъ африканскихъ провинціяхъ производится съ такою дѣятельностію, что будетъ окончено въ по-слѣднихъ числахъ текущаго мѣсяца.

— Въ журналѣ *Droit* напечатано письмо, коимъ фамилія Монтестье объявляетъ, что графъ Альфредъ лишилъ себя жизни, не по причинѣ утраты имущества или несбывшихся предпріятій, а единственно пото-му что онъ тяготился жизнью, при болѣзненномъ со-стояніи и меланхолии.

— Всѣ войска, назначенныя въ Компьенскій лагерь, уже пришли туда, и отложенныя на нѣкоторое время, по случаю уборки съ полей овса, маневры вскорѣ начнутся. Между Парижемъ и Компьенскимъ двор-цомъ устроены телеграфы.

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 6 Сентября.

Результатъ выборовъ въ новый парламентъ ока-зася, по тщательной повѣркѣ, слѣдующій: въ числѣ 658 членовъ нижней палаты состоитъ 336 чел. пар-тіи либераловъ, 117 приверженцевъ Роберта Пилля и 201 протекціонистъ. Четверо изъ членовъ—сомни-тельные или вовсе неизвѣстны. Такимъ образомъ ли-беральная партія, т. е. соединеніе виговъ, радикали-стовъ, хартистовъ и католиковъ, имѣетъ предъ пар-тіею протекціонистовъ большинство 135 ч., а первая изъ сихъ партій, предъ послѣднею вмѣстѣ съ партіею сэръ Роберта Пилля, имѣетъ большинства 18 ч., вмѣ-стѣ же съ партіею сэръ Роберта Пилля имѣетъ боль-шинства 252 ч.

— Въ *Manchester-Guardian* сообщаютъ, по письму Кобдена изъ С. Петербурга отъ 19 Августа, что этотъ депутатъ намѣревался отправиться въ Москву, а во-звращаясь оттуда, посетить славную Нижегородскую ярмарку. Кобдена ожидаютъ въ Англии, въ началѣ Ок-тября.

— Въ журналахъ не перестаютъ сообщать о новыхъ банкротствахъ торговыхъ домовъ.

— По послѣднимъ извѣстіямъ, капитанъ и часть экипажа Англійскаго брига, вышедшаго изъ Ливер-пула въ Патагонію для пріискаванія тамъ минераловъ, умерщвлены Индѣйцами въ заливѣ *Wachman Cap.*

Ш В Е Й Ц А Р І Я.

Въ засѣданіи 16-го Августа, сеймъ объявилъ себя въ пользу ревизіи союзнаго договора, большинствомъ 13-ти голосовъ. При этомъ случаѣ, депутатъ Цюриха говорилъ слѣдующее: „Въ Цюрихскомъ Кантонѣ, обѣ партіи согласны между собою въ одномъ пунктѣ: онѣ не хотятъ унитарной республики, возможной только при посредствѣ федеральной революціи; кантонъ же-лаетъ ревизіи договора, основанной на принципѣ вер-ховной власти кантоновъ, но послѣдняя не должна быть доводима до того, чтобы конфедерация исчезла совер-шенно; каждый кантонъ, даже самый большой, имѣетъ нужду въ конфедерации и не можетъ существовать од-нимъ. Оживленіе промышленности и организованіе над-лежащимъ образомъ федеральныхъ властей—вотъ что кажется всего важнѣе Цюрихскому Кантону и для чего онъ всегда готовъ отказаться отъ своихъ привилегій.“

— Въ редакцію *Journal des Débats* пишутъ изъ Бер-на: „Сеймъ занимался сегодня (18-го Августа) вопро-сомъ, который, въ продолженіе почти пятнадцати лѣтъ, ежегодно является передъ нимъ, вопросомъ о ревизіи

— Minister wojny wyznaczył Kommissją, która ma przedsięwziąć śledztwo w Algierji względem denuncya-cji P. Warnery.

— *Courrier Français* zawiera artykuł obwiniający jaw-nie Marszałka Soult i byłego Ministra wojny, P. Moline St. Yon, o przekupstwo.

— Marszałek Soult, znajdujący się obecnie w swęj majętności Soultberg, jest mocno słaby.

— Par Francyi, Jenerał-Porucznik Bourke, jeden z najznakomitszych oficerów z czasów Napoleona, zakończył życie w zeszłym tygodniu, mając wieku lat 75.

— Znaný romanso-pisarz Balzac, wyjechał w podróż do Rossyi południowej, przez Galicyą i Podole.

Dnia 8 września.

Xiążę Aumale udaje się wkrótce do Algieru. Wszy-stkіe przygotowania, potrzebne dla objęcia jego wysokiej godności, są już poczynione. Nowa organizacja admini-stracji cywilnej w trzech prowincyach Afrykańskich, ma szybko postępować, tak, aby ukończoną została zupełnie przed upływem bieżącego miesiąca.

— Dziennik *Droit* ogłasza nadesłany mu list rodziny Montesquiou, w którym też oświadcza, że Hrabia Alfred odebrał sobie życie nie z powodu stracenia majątku lub chybionych spekulacji, ale jedynie w skutku znudzenia się życiem, przy swęj chorobliwości i melancholii.

— Do obozu pod Compiègne przybyły już wszystkie wojska, a ćwiczenia, wstrzymane na czas jakiś zbiorem owsa, mają się znowu rozpocząć. Pomiędzy Paryżem i pałacem w Compiègne urządzono linią telegraficzną.

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 6 września.

Rezultatъ wyborówъ do nowego parlamentu okazał się, podługъ ścisłego obrachowania, następnymъ: między 658 członkami Izby Niższej znajduje się: 336 liberalnych, 117 Peelistówъ i 201 protekeyonistówъ; 4 ch członkówъ jest wątpliwychъ, lub jeszcze niewiadomychъ. Stądъ więc stron-nictwo liberalne, t. j. połączenie Whigów, Radykalistów, Chartystów i Katoików, ma nadъ stronnictwemъ protekey-onistówъ większość 135. Stronnictwo zaś pierwsze nadъ drugimъ połączonymъ ze stronnictwemъ Peelistówъ, ma więk- szość o 18, a toż pierwsze stronnictwo, wspólnie ze stronnict- wemъ Peelistówъ, ma nadъ protekeyonistami większość o 252.

— *Manchester-Guardian* donosi, według listu Cobdena, datowanego z Petersburga 19-go sierpnia, iż deputowany ten zamierzałъ właśnie udać się do Moskwy, a w powrocie stamtądъ odwiedzić wielki jarmarkъ Niżegorodzki. Cobden spodziewany jest w Anglii w początkachъ października.

— Dzienniki nie przestają donosić o coraz nowychъ ban-kructwachъ domówъ handlowychъ.

— W długi świeżo nadeszłychъ wiadomości, kapitan i część osady brygu angielskiego, który wypłynął z Liver- pool do Patagonii, dla poszukiwania tamъ minerałów, zostali najokropniej zamordowani przezъ Indyan w zatoce *Wach- man-Cap.*

S Z W A J C A R Y A.

Na posiedzeniu d. 16 sierpnia, Sejm oświadczył się za rewizją aktu federalnego, większością 13 głosówъ. Przy tęj okoliczności, deputowany z Zürieh odezwał się w na- stępującychъ słowachъ: „W Kantonie Zürieh, oba stronnictwa zgadzają się z sobą w tymъ jednymъ punkcie: iż nie życzą uнитарnej rzeczypospolitej, która może się tylko utworzyć za pomocą rewolucyi federalnej. Kanton Zürieh domaga się rewizyi aktu, opartej na zasadzie najwyższej władzy Kantonów, atoli ta ostatnia niema być określona do tego stopnia, iżby конфедерacja znikła zupełnie; każdy Kanton, nawet największy, potrzebuje конфедерacji i sam jeden istnieć nie może. Ożywienie przemysłu i urządzenie w stosowny sposóbъ władzъ związkowych,—oto jest, co się wy- daje rzeczą najwazniejszą Kantonowi Zürieh, dla której też gotówъ jestъ zawsze odstąpić odъ swoichъ przywilejówъ.“

— Do redakcyi *Journal des Débats* piszą z Bernu: „Sejm roztrząsał dzisiaj (18 sierpnia) kwestyą, która w przeciągu prawie 15 lat, corocznie staje przedъ nimъ; kwestyą o rewizyi aktu związkowego. Dotądъ na posiedzeniachъ uprzed

союзного договора. Только, въ предшествовавшие ряды заседаний, этимъ вопросомъ занимался слегка, и преніе не представляло ни занимательности, ни результата. Совсѣмъ другое было въ этотъ разъ. Послѣ продолжительнаго и жаркаго пренія нарядена коммиссія изъ четырнадцати членовъ, которой поручено изготавить докладъ о проектѣ ревизіи. Члены этой коммиссіи: Гг. Охзенбейнъ, Фурреръ, Блюмеръ, Мунзигеръ, Сарразинъ, Бахштейнъ, Шаффъ, Фрей-Герозъ, Геринъ и проч., разумѣется, радикалы; кантоны отдѣльной лиги отказались отъ подачи голоса. Далѣе, въ томъ же письмѣ сказано: „Съ нѣкотораго времени, журналы очень занимаютъ нотою, прочитанною недавно президенту директоріи повѣреннымъ въ дѣлахъ ея британскаго величества, г мѣ Цилемъ; но эта нота вовсе не имѣетъ смысла, какой хотятъ придать ей. Г. Охзенбейнъ, лично, можетъ быть его доволецъ; но сомнительно, чтобъ такое же удовольствіе возбудила она въ партіи, которую она еще представляетъ. Нота говорить, что англійскому правительству пріятно видѣть въ головѣ конфедераціи лиридаго человека; могущаго утишить волненіе страстей, которыя вокругъ него бродятъ. По этому можно судить, имѣетъ ли нота смыслъ, ей приданный.“

— Въ заседаніи 19-го Августа, сеймъ, по предложенію католическихъ кантоновъ, разсуждалъ о дѣлѣ возстановленія монастырей; олинъ Цевингаль присоединился къ предложенію этихъ кантоновъ. Въ понедѣльникъ, 23-го Августа, сеймъ приступилъ къ вопросу объ Иезуитахъ.

— По извѣстіямъ изъ Тессинскаго Кантона, тамошній государственный совѣтъ велѣлъ всему контингенту войскъ этого кантона быть подъ ружьемъ: такая чрезвычайная мѣра принята въ слѣдствіе задержки военныхъ снарядовъ и изъ опасенія быть скоро принужденными защищаться отъ нападенія противниковъ.

И т а л і я .

Римъ, 24 Августа.

Его Святѣйшество принималъ, 18-го числа, въ частной аудіенціи, трехъ священниковъ, приговоренныхъ, въ прежнее царствованіе, за политическіе проступки, къ заключенію на всю жизнь, и прощенныхъ нѣсколько недѣль назадъ. Утѣшительныя слова, произнесенныя Папою къ симъ духовнымъ особамъ, въ страдавшемъ одиннадцать лѣтъ въ тюрьмѣ, глубоко тронули всѣхъ присутствовавшихъ, и помидованные объявили, что съ этого мгновенія забываютъ все томленія, претерпѣныя ими въ продолжительномъ заключеніи.

— *Allgemeine Zeitung* сообщаетъ съ итальянской границы письмо слѣдующаго содержанія: „Идущія въ Италію австрійскія подкрѣпленія состоятъ изъ 16 батальоновъ пѣхоты и 8 эскадроновъ конницы. Въ связи съ этими движеніями войскъ состоитъ и вторичная побѣдка генерала отъ кавалеріи графа Фикельмона въ Италію, посольство котораго имѣетъ чисто дипломатическую цѣль. Хотя эта мѣра и выборъ столь высокаго сановника доказываютъ важность тепершняго состоянія Италіи для вѣнскаго кабинета, однако, по нашему мнѣнію, было бы весьма ошибочно заключать изъ того о непріязненномъ положеніи Австріи къ Папскому правительству, или даже о перизданіи вѣнскимъ кабинетомъ реформъ, производимыхъ въ Римѣ. Что бы ни говорили о томъ газеты внутри и внѣ Италіи, австрійскій кабинетъ, какъ мы знаемъ изъ достовернаго источника, вовсе не думаетъ о такой оппозиціи. Даже и происшествіе въ Феррарѣ не даетъ къ тому повода; и если Австрія своимъ правомъ — содержать въ этомъ городѣ гарнизонъ, пользуется теперь такимъ же образомъ, какъ она и прежде, въ силу трактатовъ, пользовалась имъ, то самое простое объясненіе, сдѣланное Римскому двору, будетъ достаточно для доказательства неосновательности каждой жалобы. Послѣ того, что Австрія испытала въ Галиціи, нельзя сердиться на ея правительство, если оно заблаговременно принимаетъ мѣры для поддержанія спокойствія въ Ломбардіи. Далѣе, въ чемъ мы можемъ увѣрить, намѣренія Австріи не простираются. Такимъ образомъ, безъ всякаго опасенія можно смотрѣть въ будущность; улучшенія Пия IX столько цѣнятся по ихъ достоинству, что не могутъ не заслуживать повсюду полнаго одобренія.“

нихъ, предметъ ten z lekka tylko był dotykany, i rozprawy nad nim nie ważnego ani stanowczego nie zawierały. Ale tą razą rzecz się ma zupełnie inaczej. Po długich i zwawych rozprawach, wyznaczono Kommissją z 14 członków, której polecono wygotować przedstawienie o projekcie rewizji. Członkowie tej kommissji: P. Ochsenbein, Furrer, Blumer, Munsiger, Sarrazin, Bachstein, Naff, Frej-Heros, Bern i t. d., są, ma się rozumieć, Radikalistami; Kantony oddzielnej ligi uchylili się od głosowania. Dalej w tymże liście powiedziano; „Od niejakiego czasu, dzienniki bardzo gorliwie zajmują się notą, przeczytaną niedawno Prezydentowi Dyrektoryatu przez pełnomocnika Królowej angielskiej, P. Peela, atoli ta nota niema bynajmniej tego znaczenia, jakie jej przypisują. P. Ochsenbein, osobicie, może być z niej zadowolony; ale rzecz bardzo wątpliwa, aby podobne zadowolenie sprawiła w całym stronnictwie, którego on jest reprezentantem. Nota powiada, że angielskiemu rządowi przyjemnie jest widzieć na czele konfederacji męża z charakterem, który potrafi usmierzyć namiętności, burzące się w okolo niego. Ztąd można się przekonać, azali nota ta ma znaczenie jakie jej usiłują nadać.“

— Na posiedzeniu d. 19 sierpnia, Sejm, na wniosek katolickich Kantonów, roztrząsał kwestyą przywrócenia klasztorów. Jeden tylko Neuchâtel przychylił się do wniosku tych Kantonów. W Poniedziałek, 23 sierpnia, Sejm przystąpił do kwestji o Jezuitach.

— Podług wiadomości z Kantonu Tessin, tameczna rada najwyższa rozkazała całemu kontyngensowi wojsk tego Kantonu stanąć pod bronią: ten nadzwyczajny środek został przedsięwzięty w skutek zatrzymania wojennych zapasów, jako też z obawy wkrótce mającej nastąpić napaści przeciwników.

W ł o s y .

Rzym, 24 sierpnia.

Jego Świątobliwość przyjmował, 18 sierpnia, na prywatnem posłuchaniu, trzech kapłanów, skazanych za uprzedniego pontyfikatu, za wykroczenia polityczne, na dożywotnie więzienie, a ulaskawionych przed kilku tygodniami. Słowa pociechy, wyrzeczone przez Papieża do tych duchownych osób, które jedenaście lat przepędziły w więzieniu, do głębi serca poruszyły wszystkich obecnych; ulaskawieni zaś oświadczyli, że od tej chwili zapominają wszystkich cierpień, jakich przez tak długi czas swego zamknięcia doznali.

— *Powszechna Gazeta Augsburska* umieściła od granie Włoskich list następującego brzmienia: „Idące do Włoch posilki austriackie składają się z 16 batalionów piechoty i 8 szwadronów jazdy. W związku z temi poruszeniami wojsk, zostaje i powtórna podróż Jenerala Jazdy Hr. Fiequelmonta do Włoch, którego poselstwo ma cel czysto-dyplomatyczny. Chociaż środek ten, jako też wybór tak wysokiego urzędnika, dowodzą ważności obecnego stanu Włoch dla gabinetu Wiedeńskiego, jednakże, naszym zdaniem, mylnie byłoby ztąd wnosić o nieprzyjaznem stanowisku Austrii względem rządu Papieżkiego, lub nawet o niepochwaleniu przez gabinet Wiedeński reform dworu Rzymskiego. Cokolwiek o tém prawią dzienniki wewnątrz i po za granicą Włoch, gabinet austriacki, jak wiemy z najpewniejszego źródła, zgoła o takiej oppozycji nie myśli. Nawet wypadki zasze w Ferrarze, nie dają do tego powodu, i jeśli Austriya prawa swego — utrzymywania w tém mieście załogi, — używa teraz w ten sposób, jak go i uprzednio, na mocy traktatów, używał; tedy samo proste w tej mierze objaśnienie, złożone Rzymskiemu dworowi, będzie już dostatecznym dowodem niegratowności wszelkich z tego względu zażaleń. Po wypadkach, jakich Austriya doznała w Galicyi, nie można mieć za złe jej rządowi, jeśli wcześniej przedsięwzięcie środki dla utrzymania spokojności w Lombardji. Zamiary Austrii, ręczyć możemy, nie posuwają się dalej. Tym sposobem, bez wszelkiej bojaźni możemy poglądać na przyszłość; ulepszenia Piusa IX tak są podług swęj wartości cenione, iż nie mogą nie zasługiwać wszędy na najwyższą pochwałę.“

способствовали заключению Бергарекаго трактата. За ним он отправился в южную Америку, и в последовших, потом событий не имел никакого участия. Сия самый непримиримый враг Нарваза.

— Последние распоряжения Королевы относительно перемены министерства, скреплены были г-мъ Сотело, морским министромъ, который остался в томъ же званіи. Министру юстиціи Багамондъ и министру просвѣщенія пастору Диасу, предлагали удержать свои портфели, но они не согласились на это. Новый кабинетъ состоитъ изъ однихъ друзей Саламанки, и рѣшительно подверженъ себя вліянію Англии.

— Здѣсь опасаются послѣдствій оскорбленія генерала Нарваза; известно, что въ генералахъ Павія и Кончъ онъ найдетъ приверженцевъ и союзниковъ. Слышно, что генералу Нарвазу дано будетъ повелѣніе пребывать въ Сарагосѣ.

3 Сентября.

Королева приказала не генералу Але, но герцогу Фриасу, находящемуся нынѣ въ Бискайи, быть президентомъ кабинета и министромъ иностранныхъ дѣлъ. Однако сомнѣваются, чтобы герцогъ согласился на сіе предложеніе.

— Сенаторъ и президентъ аппелляціоннаго суда, Г. Гарсія Гойена, мужъ весьма уважаемый, назначенъ министромъ юстиціи.

— Генераль Нарвазъ прибылъ сюда, какъ самъ объявилъ, съ намѣреніемъ явиться въ качествѣ начальника ультрамодераторской или французской партіи, и рѣшительно побѣдить всѣхъ противницъ партіи. Новое же министерство избрало для себя другой путь, какъ это видно изъ слѣдующаго королевскаго постановленія:

„Такъ какъ высочайшая моя воля состоитъ въ томъ, чтобы предать забвенію происшедшіе въ Государствѣ, въ продолженіи послѣднихъ лѣтъ, споры и церемонны, то я постановляю слѣдующее: Ст. 1. Представители моего правительства въ чужихъ странахъ, должны снабжать всѣхъ политическихъ выходцевъ, по ихъ просьбѣ, паспортами для возвращенія въ Испанію, безъ всякаго другаго требованія, кромѣ принесенія клятвы въ томъ, что они будутъ вѣрны и преданы моей особѣ и основной хартіи государства. Ст. 2. Произодившія изслѣдованія о политическихъ преступникахъ, тотчасъ прекратить за исключеніемъ однако тѣхъ, которые состоятъ въ связи съ теперешнимъ возстаніемъ въ Каталоніи. Ст. 3. Подходящія подъ сіе постановленіе лица, служившія въ шайкахъ Донъ Карлоса, безъ оубогаго разрѣшенія моего правительства не могутъ пребывать въ военныхъ округахъ Каталоніи, Арагонъ и Наварры и Баскскихъ провинціяхъ.“

— Въ слѣдствіе сего постановленія, возвращенію Эспартеро въ Испанію ничто уже болѣе не препятствуетъ, кромѣ только собственной его воли. Карлистскимъ выходцамъ, начиная съ полковника и выше, донынѣ воспрещено было возвращеніе въ Испанію, которое теперь разрѣшено съ вышеприведенными условіями.

— Правительство опасаясь движенія со стороны партіи ультрамодераторовъ, призвало генерала Але, мужа весьма энергическаго и твердаго, чтобы онъ въ званіи генераль-капитана новой Кастиліи, принялъ начальство надъ здѣшними войсками, а на мѣсто Каталонскаго генераль-капитана, генерала Павія, приверженца партіи ультрамодераторовъ, назначило генерала Донъ Мануэля Кончу, командовавшаго интервенціонною арміею въ Португаліи. Онъ отправится въ Каталонію завтра, а вслѣдъ за нимъ выступить туда же шесть баталіоновъ пѣхотныхъ егерей.

— По телеграфической депешѣ, полученной въ Парижѣ, сообщено, что бывшій Регентъ Эспартеро, пожалованъ въ сенаторы.

Г р е ц і я.

Афины, 15 Августа.

10-го числа получена здѣсь изъ Константинополя новая нота турецкаго правительства, которое желаетъ, чтобы наше правительство исполнило требованіе, объявленное въ письмѣ Рейсъ-Эффендія отъ 16 Июля, и чтобы доказательство сего исполненія могло быть Портѣ представлено не позже 14 числа с. м., ибо въ противномъ случаѣ, Порта вынуждена будетъ предпринять принудительныя мѣры. Наше правительство отвѣчало, что срокъ, назначенный для исполненія сего требованія, невозможенъ по своей не продолжительности даже въ физическомъ отношеніи,

него już w późniejszych wypadkach nie miał udziału. On i Narvaez są zacięci nieprzyjaciele.

— Ostatnie rozporządzenia królewskie, dotyczące zmiany ministerjalnej, kontrasygnowane były przez pana Sotelo, Ministra marynarki, który w tymurzędzie pozostał. Ministrowi sprawiedliwości, P. Bahamonde i Ministrowi oświecenia Pastorowi Diaz, proponowano zatrzymanie swych posad, ale się na to nie zgodzili. Nowy gabinet składa się z samych przyjaciół Salamanki i stanowczo odda się pod wpływ angielski.

— Obawiają się tu skutków poniżenia Jenerała Narvaeza; wiadomo bowiem, że w Jenerałach Pavia i Concha znajdzie swoich stronników i sprzymierzeńców. Słychać, że Jenerał Narvaez otrzymał ma rozkaz prze mieszkawania w Saragossie.

Dnia 3 września.

Królowa rozkazała nie Jenerałowi Alaix, ale Xięciu Frias, znajdującemu się obecnie w Biskai, powierzyć prezesostwo gabinetu i ministerstwo spraw zagranicznych. Wątpią jednak, aby Xiążę przyjął tę godność.

— Senator i Prezes Sądu Appellacyjnego, P. Garcia Goyena, mąż powszechnie poważany, mianowany został Ministrem sprawiedliwości.

— Jenerał Narvaez przybył tu, jak sam zapowiedział, w zamiarze wystąpienia jako naczelnik stronnictwa ultramoderatorskiego, czyli francuzkiego, i pokonania z największą energią wszystkich przeciwnych stronnictw. Nowe zaś ministerstwo obralo sobie inną, pojedynczą drogę, jak się to okazuje z następującego dekretu Królewskiego:

„Ponieważ najwyższą moją wolą jest, puścić w zapomnienie zaszcze w monarchii w ciągu ostatnich lat zajścia i zmiany, postanowiłam co następuje: Art. 1. Reprezentanci rządu mego w obojch krajach, mają udzielać wszystkim zgłaszającym się o to wychodźcom politycznym, paszporta do Hiszpanii, bez żadnych innych wymagań, prócz tylko złożenia przysięgi, że mojej Najwyższej osobie i ustawie zasadniczej monarchii wiernymi będą. Artykuł 2. Toczące się processa o przewinienia polityczne mają być natychmiast zwinięte, wyjąwszy te, które mają związek z teraźniejszym powstaniem w Katalonii. Art. 3. Objęte tym dekretem osoby, które służyły w bandach Ex-Infanta Don Karlosa, bez oddzielnego pozwolenia rządu mego, nie mogą przebywać w wojskowych okręgach Katalonii, Aragonii, Nawarry i prowincyi Baskijskich.“

W skutku tego rozporządzenia, powrótowi Эспартеро do Hiszpanii nie już nie stoi na przeszkodzie, prócz chyba jego własna wola. Wychodźcom karlistowskim, począwszy od Półkownika i wyżej, był dotąd powrót do Hiszpanii w zbrodni; teraz zaś, pod przytoczonymi wyżej warunkami, dozwała się bez wyjątku wszystkim.

— Rząd obawiając się poruszenia ze strony ultramoderatorskiego stronnictwa, powołał Jenerała Alaix, męża bardzo sprężystego i nieugiętego, aby jako Jeneralny Kapitan Nowej Kastylii, stanął na czele wojsk tutejszych, a w miejsce Jeneralnego Kapitana Katalonii, Jenerała Pavia, uległego zupełnie stronnictwu ultramoderatów, mianował Jenerała Don Manuela Concha, który dowodził armią interwencyjną w Portugalii. Uda się on już jutro do Katalonii, a sześć batalionów strzeleckich, wyruszą tamże za nim niebawem.

— Wiadomość telegraficzna odebrana w Paryżu, donosi, iż byłby Rejent Эспартеро, mianowany został Senatoren.

Г р е ц я.

Афины, 15 сирпня.

Dnia 10 nadeszła tu z Konstantynopola nowa nota rządu турецкаго, który domaga się od rządu naszego, aby spełnił żądania, objawione w piśmie Reis-Effendego z d. 16 lipca, i aby dowód tego załatwienia mógł być Portcie przedstawiony najpóźniej d. 14 b. m.; w przeciwnym bowiem razie, Porta przystąpi do zapowiedzianych poprzednio środków przymusowych. Rząd nasz odpowiedział naturalnie, że do spełnienia takiego żądania, termin ten nawet pod względem fizycznym nie jest dostatecznym, lecz że prócz tego czekają tu wprzód na odpowiedź z Wiednia, nim rząd grecki nowy krok w tej sprawie przedsięwziąć może.

и что сверх сего здѣсь ожидаютъ отвѣта изъ Вѣны, до полученія котораго греческое правительство не предприметь ничего новаго по сему дѣлу.

— Изъ крѣпости Халкиды (на островѣ Эвбей) получено извѣстie, что генералъ Гризоттисъ, содержавшійся по разнымъ на него жалобамъ подъ стражею, ночью бѣжалъ изъ своей тюрьмы и съ значительною толпою вооруженныхъ людей утвердился близъ города. Деревня, по имени Базилка, есть собственность Гризоттиса, и въ ней-то укрѣпился онъ, привлекая къ себѣ бродягъ, жаждущихъ добычи. По случаю отсутствія Колеттиса, уѣхавшаго въ Навплию для перевезенія оттуда въ Аены бранныхъ останковъ своей матери, министерскій совѣтъ самъ собою рѣшилъ принять нужныя мѣры. На французскомъ пароходѣ „Шакаль“ подполковникъ Яни Костасъ съ 60 человекими былъ отправленъ въ Эвбею, чтобы занять укрѣпленный пунктъ Каристо и оборонять его отъ мятежниковъ. Адъютантъ Короля, генералъ Гардикюти Гривасъ, назначенъ командующимъ всею военною силою въ Эвбей, и въ прошлую ночь съ двумя орудиями отправился на австрійскомъ пароходѣ туда же. Часть лондонскаго гарнизона и нѣсколько иррегулярныхъ войскъ и конныхъ жандармовъ отряжены противъ инсургентовъ. Колержи оставилъ Занте, и, вѣроятно, находится теперь на одномъ изъ англійскихъ военныхъ кораблей, стоящихъ передъ Патрасомъ. Гривасъ все еще въ Превезѣ. Майоръ Валензосъ, партизанъ, извѣстный по своимъ стычкамъ съ турецкими мѣстными начальниками, появился на греческой землѣ.

СѢВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.

Съ прибывшимъ въ Ливерпуль англійскимъ кораблемъ *Britania*, получены извѣстiя изъ Нью-Йорка отъ 31 Июля, изъ Мексикки отъ 3 го числа, и изъ Вера-Круса отъ 18-го того же мѣсяца. Предъ отплытиемъ этого корабля, въ Нью-Йоркѣ получено извѣстie, посредствомъ электрическаго телеграфа, что Мексиканское правительство отправило трехъ комиссаровъ къ г-ну Тристу въ Санъ Мартенъ Тесмебиканъ, въ 9-ти миляхъ отъ Пуэблы, для переговоровъ съ нимъ о мирѣ. О результатѣ сихъ переговоровъ, а равно дѣйствительно ли Мексиканцы имѣли намѣренiе заключить миръ съ Соединенными Штатами, или только хотѣли выиграть время, въ Нью-Йоркѣ ничего не извѣстно.

— Въ журналѣ *New-American-Sun*, главный редакторъ коего недавно посѣтилъ островъ Кубу, въ длинной статьѣ возобновляютъ вопросъ о присоединенiи сего острова, посредствомъ покупки, къ Соединеннымъ Штатамъ. Въ этомъ журналѣ утверждаютъ, что на сто жителей Кубы, 99 чел. расположены въ пользу сего присоединенiя. Тѣ, кои желаютъ сего, суть люди зажиточные и пользующіеся большимъ вліяніемъ на островъ, и состоятъ въ главѣ многочисленной партіи на островѣ, въ коей участвуютъ всѣ туземныя знаменитости. Имъ хорошо извѣстны потребности и желанiя остальнаго тамошняго населенiя, которому уже накупило обогащать нѣкоторыхъ гордыхъ Кастильцевъ, собирающихъ богатства и почести. Это нерасположенiе туземцевъ легко объяснить тѣмъ обстоятельствомъ, что они исключены изъ всѣхъ гражданскихъ и военныхъ должностей, что всѣ произведенiя острова обложены разнаго рода налогами, и вообще что съ ними обращаются какъ съ невольниками, участь коихъ зависитъ отъ хорошаго или дурнаго расположенiя духа управляющихъ. Вотъ причины, по коимъ жители острова Кубы желаютъ видѣть здѣсь знамя Соединенныхъ Штатовъ. Мы повторимъ, говорить *New-American-Sun*, что Куба будетъ принадлежать намъ, коль скоро Соединенныя Штаты пожелають рѣшить этотъ вопросъ не посредствомъ завоеванiя, но покупки.

— Звѣдѣнъ Chalcis (на островѣ Eubea) получено извѣстie, что генералъ Grizotis, уwięziony tam, z powodu różnychъ skargъ na niego, uciekł w nocy ze swego więzienia, i ze znaczną bandą zbrojnychъ ludzi okopał się niedaleko miasta. Wieś, imieniemъ Bazylika, jest własnością Grizotisa, i w niej to się on oszańcował, zwołującъ do siebie włoczegów, chcącychъ zdobyć. Z powodu nieobecności Kolettisa, który wyjechał do Nauplii, dla przewiezienia z tamąd do Aten zwłokъ swojej matki, rada Ministrówъ sama przez się postanowiła przedsięwziąćъ stosowne środki. Na parostatku francuzkimъ *Szakal*, Podpółkownikъ Jani Kostas, na czele 60 ludzi, wysłany został do Eubei dla zajęcia warownego punktu Karisto i broniения go od buntowników. Adjutantъ królewski, Jeneralъ Gardikioti Grivas, mianowany został głównodowodzącymъ całą wojenną siłą w Eubei, i przeszedłъ nocą, z dwóma działami, udał się tamże na parostatku austryackimъ. Część Ateńskiej załogi i nieco nieregularnego wojska, tudzież konnychъ żandarmów, wysłane zostały przeciwъ rokoszomъ. Kalergi opuściłъ Zante, i zapewne znajduje się obecnie na jednymъ zъ angielskichъ okrętów, stojącychъ przedъ zatoką Patras. Grivas bawi ciągle w Prevezie. Majorъ Valenzos, partyzantъ, znany ze swoichъ utarczekъ z tureckimi miejscowymi naczelnikami, ukazał się na ziemi greckiej.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Przybyły do Liverpoolu okrętъ angielski *Britania*, przywiózłъ wiadomości z New-Yorku z dnia 31-go lipca, z Meksyku z dnia 3-go, a z Veracruz z dnia 18-go wspomnianego miesiąca. Przedъ odbiciemъ tego okrętu od brzegów, nadeszła do New-Yorku wiadomość, telegrafemъ elektrycznymъ, że rządъ Meksykański wysłałъ trzechъ komisarzy do P. Trist, bawiącego w San Martinъ Teshmehikan, o 9 mil od Puehli, w celu traktowania z nimъ o pokój. Jak poszły te rokowania, czy Meksykanci mieli zamiarъ zawrzeć ze Stanami Zjednoczonymi pokój istotny, lub czyli tylko czas zyskać chcieli, nie wiadano o tém w New-Yorku.

— Dziennikъ *New-American-Sun*, którego główny Redaktorъ przebiegałъ niedawno wyspę Kubę, wznawia w długimъ artykule kwestyą przyłączenia tej wyspy do Stanówъ Zjednoczonych, przez jejъ zakupienie. Ten dziennikъ utrzymuje, że na stu mieszkańcachъ Кубы, 99 są za tenъ przyłączeniemъ. Ci, którzy go najżywiej pragną, są właśnie ludzie najmajętniejsi i najwięcej mający wpływu znajdują się na czele licznego stronnictwa na wyspie do którego należy wszystko, co jest znakomitszymъ pomiędzy krajowcami. Znają oni dokładnie potrzeby życzenia reszty ludności krajowej, której się już sprzyjało być wysysaną w imieniu Hiszpanii przez pewną liczbę dumnychъ Kastylianów, którzy gromadzą tylko sobie bogactwa i zaszczyty. Ta niechęć krajowcówъ łatwo się da wyjaśnić przez te okoliczności, że się znajdują wyłączeni z wszelkichъ urzędówъ cywilnychъ i wojskowych; że wszelkie plody wyspy obciążone są różnego rodzaju opłatami; że się z nimi obchodzą jak z niewolnikami, których los zależy od dobrego humoru rządzącychъ. Oto są powody, dla których mieszkańcy Кубы pragną widzieć na swęj wyspie powiewającą chorągiew Stanówъ Zjednoczonych. Powiemy namъ, jak tylko Stany-Zjednoczone zajmą się temъ nie drogą zdobycia, ale drogą kupna.